

Με τον τρίτο λόγο αναιρέσεως προβάλλεται ότι οι συμφωνίες που συνήφθησαν κατά την ίδια ημερομηνία με τη Matrix και τον διανομέα της, την εταιρεία Niche, δεν είναι εξ αντικειμένου αντίθετες προς τον ανταγωνισμό. Κατά τη Servier, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο χαρακτηρίζοντας τις εταιρίες αυτές ως δυνητικούς ανταγωνιστές και κρίνοντας τις πληρωμές ως βλαπτικές και μη εγγενείς του φιλικού διακανονισμού.

Με τον τέταρτο λόγο αναιρέσεως, η Servier προβάλλει πλάνη περί το δίκαιο σχετικά με τη συναφθείσα με την Teva συμφωνία, η οποία επίσης δεν είναι αντίθετη προς τον ανταγωνισμό εξ αντικειμένου, λαμβανομένου υπόψη του νομικού και οικονομικού πλαισίου στο οποίο εντάσσεται, των αμφίσημων αποτελεσμάτων της και της συμπληρωματικότητας των μερών, εφόσον η Teva είναι, σε αντίθεση προς τη Servier, διανομέας γενόσημων φαρμάκων στο Ηνωμένο Βασίλειο.

Με τον πέμπτο λόγο αναιρέσεως προβάλλεται πλάνη περί το δίκαιο όσον αφορά τη συμφωνία με τη Lupin. Το Γενικό Δικαστήριο όφειλε να εξετάσει τις συνέπειες της συμφωνίας λόγω του τουλάχιστον αμφίσημου, αν όχι ευνοϊκού προς τον ανταγωνισμό, περιεχομένου της. Επικουρικώς, προβάλλεται ότι η πλάνη έχει αντίκτυπο όσον αφορά τη διάρκεια της παραβάσεως και, κατά συνέπεια, τον υπολογισμό του προστίμου.

Επικουρικώς, με τον έκτο λόγο αναιρέσεως, η Servier προβάλλει ότι το Γενικό Δικαστήριο όφειλε να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής, καθόσον με αυτήν επιβάλλονται κυρώσεις στη συμφωνία με τη Matrix, επιπλέον της συμφωνίας που υπογράφηκε με τη Niche, παρότι δεν επρόκειτο για χωριστές παραβάσεις.

Επικουρικότερα, ο έβδομος λόγος αναιρέσεως αφορά το αίτημα αναιρέσεως της αποφάσεως καθόσον επιβεβαιώνει τον τρόπο επιμέτρησης του προστίμου.

Αναίρεση που άσκησε στις 28 Φεβρουαρίου 2019 η Biogaran κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (ένατο τμήμα) στις 12 Δεκεμβρίου 2018 στην υπόθεση T-677/14, Biogaran κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-207/19 P)

(2019/C 139/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Biogaran (εκπρόσωποι: M. Utges Manley, Solicitor, A. Robert, advocate, O. de Juvigny, T. Reymond, J. Killick, J. Jourdan, δικηγόροι)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναρτήσει πλήρως την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2018, στην υπόθεση T-677/14·
- να ακυρώσει τα άρθρα 1, στοιχείο β', σημείο iv, 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', και 8 της αποφάσεως της Επιτροπής C(2014) 4955 τελικό [υπόθεση AT.39612 — Périndopril (Servier)], καθόσον αφορούν την εταιρία Biogaran·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Με τον πρώτο λόγο αναιρέσεως, η εταιρία Biogaran προβάλλει ότι η απόφαση πάσχει πλάνη περί το δίκαιο, καθόσον διαπίστωσε τον παραβατικό χαρακτήρα της άδειας εκμεταλλεύσεως για τον λόγο ότι η συμφωνία διακανονισμού έχει αντίθετο προς τον ανταγωνισμό σκοπό. Κατά την αναιρεσείουσα, η απόφαση στηρίζεται σε ευρεία ερμηνεία της έννοιας της παράβασης εξ αντικειμένου και παραβλέπει την έλλειψη πείρας και πρόδηλων περιορισμών. Εξάλλου, η απόφαση στηρίζεται σε εσφαλμένο νομικό κριτήριο, το οποίο δεν λαμβάνει υπόψη ούτε το πλαίσιο της συμφωνίας διακανονισμού που συνήφθη μεταξύ των εταιριών Servier και Niche, ούτε το γεγονός ότι οι εν λόγω εταιρίες δεν ήταν δυνητικοί ανταγωνιστές.

Με τον δεύτερο λόγο αναιρέσεως, η εταιρία Biogaran προβάλλει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, υποκαθιστώντας την αιτιολογία του με εκείνη της Επιτροπής. Το Γενικό Δικαστήριο φρονεί ότι το προβαλλόμενο κίνητρο της Biogaran ήταν «καθοριστικής σημασίας», καθόσον υπαγόρευσε την απόφαση της Niche να μην εισέλθει στην αγορά. Εντούτοις, ούτε με την ανακοίνωση των αιτιάσεων ούτε με την απόφαση της Επιτροπής υποστηρίζεται ή διαπιστώνεται ότι το κίνητρο αυτό, το οποίο χαρακτηρίστηκε μόνον ως «επιπλέον», ήταν καθοριστικής σημασίας για την αποδοχή των όρων της συμφωνίας διακανονισμού από την εταιρία Niche.

Με τον τρίτο λόγο αναιρέσεως, η Biogaran ισχυρίζεται ότι το Γενικό Δικαστήριο παραβίασε την αρχή της αναλογικότητας και τους σκοπούς του άρθρου 101 ΣΛΕΕ, κρίνοντας ότι η Biogaran είχε ευθύνη πέραν της ευθύνης της μητρικής της εταιρίας. Εφόσον το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι η μητρική εταιρία είχε άμεση συμμετοχή στην παράβαση και έκανε χρήση της εξουσίας της ελέγχου ώστε η θυγατρική της εταιρία να συμβάλει στην αντίθετη προς τον ανταγωνισμό συμπεριφορά της μητρικής εταιρίας, με αποτέλεσμα η θυγατρική εταιρία να στερείται οποιασδήποτε αυτονομίας, δεν μπορούσε να κρίνει ότι η θυγατρική εταιρία είχε ευθύνη πέραν της ευθύνης της μητρικής εταιρίας, χωρίς να υπερβεί αυτό που είναι απολύτως απαραίτητο για την ορθή εφαρμογή των κανόνων του ανταγωνισμού.

Με τον τέταρτο λόγο αναιρέσεως, η Biogaran υποστηρίζει ότι η απόφαση πρέπει να αναιρεθεί, καθόσον επικυρώνει την αρχή και τον τρόπο υπολογισμού του προστίμου, παρά τον περίπλοκο και καινοφανή χαρακτήρα της υποθέσεως και παρά το ότι η Biogaran δεν διαδραμάτισε κανέναν καθοριστικό ρόλο.
